

ساختمان خاطره‌انگیز مشهد که بعد از جنگ به فراموشی سپرده شده بود
مراحل پایانی بازسازی را طی می‌کند

امتدادی برای «معراج»

۵۰۴

رنگ عکس: نفیسه فرخی/شهرآرا

مسیر تحصیل و نوآوری ورزشکار بدن ساز
مجله آب و برق هم جهت با علاقه‌اش بوده است

از زندگی عشایری
تا مربیگری حرفه‌ای

۶

۳

پاسخ شهرداری به ساکنان محله فرهنگیان که
درخواست بهسازی آسفالت معبرشان را دارند
روکش آسفالت
حسابی شمالی ۳۳ به زودی

۷

زمین چمن مصنوعی محله سرافرازان
پاتوق ورزشکاران این محدوده است
فوتبال روی فرش سبز «وفا»

همسایه به همسایه، دیدار بیست و پنجم، خیابان شهید ملکیان

کتابخانه‌ای که همسایه‌ها را به هم وصل کرد

رضاریاحی ادر دل محله هاشمیه، همسایه‌هایی زندگی می‌کنند که هوای همدیگر را دارند. نقطه اشتراک بیشتر این همسایه‌ها حضور و نقش آفرینی در برنامه‌های کتابخانه مسجد جواد الائمه^(ع) است که خیلی از اهالی و کتاب‌خوان‌های خیابان شهید ملکیان را به یکدیگر مرتبط کرده است. این خیابان همسایه‌های زیادی دارد که استاد دانشگاه هستند یا تحصیلات علمی بالایی دارند و آموزه‌های خود را بدون هیچ چشم‌داشتی در اختیار سایر اهالی قرار می‌دهند. در جست‌وجوی بین‌اهالی به چهره‌ای می‌رسیم که آشنا تر است. او کسی نیست جز غلامرضا جعفری، استاد شیمی که ۳۷ سال سابقه تدریس در مدارس نمونه مشهور دارد و یکی از اهالی خیرخواه و کتاب‌خوان محله است.

همسایه به همسایه
۹

آقامعلم با حوصله

غلامرضا جعفری از همسایه‌های قدیمی است و پانزده‌سالی می‌شود که عضو کتابخانه و ساکن این محله است. در این مدت، خیر همسایه‌داری‌اش به بقیه ساکنان کوچه رسیده است، به طوری که یکی از همسایه‌ها درباره‌اش می‌گوید: جدا از اخلاق خوش و لحن مؤدبانه با اهالی، آقای جعفری، دکترای رشته شیمی فیزیک دارد و بیشتر وقتش را در کتابخانه به امور تحقیقاتی می‌پردازد. هر روز دوروبرش پر است از بچه‌های پشت کنکوری که سوالات خود را از آقای جعفری می‌پرسند و او هم با حوصله پاسخ‌گوی آن‌هاست.

همسایه دیگری درباره‌اش می‌گوید: فصل امتحانات که می‌شود، آقای جعفری وقت سرخاراندن ندارد و برای بچه‌های همسایه، کلاس رایگان رفع اشکال شیمی برگزار می‌کند. خودش می‌گوید: جایش مهم نیست، پارک، کتابخانه و یا مسجد فرقی ندارد. من هرجایی که بتوانم برای بچه‌ها وقت می‌گذارم. آقا غلامرضا به مامی می‌گوید: همسایه‌داری همین است، با هر دست بدهی با همان دست می‌گیری. در میان اهالی همسایه‌های دیگری هم پیدایم شوند که مثلاً در درس ریاضی برای بچه من رفع اشکال کنند.

ویزیت رایگان بیماران محله

وقتی قرار است غلامرضا جعفری از یک همسایه خوب برای مابگوید، بعد از درنگی حمید رجبی را معرفی می‌کند. از اخلاق خوش حمید آقا که بگذریم، پزشک بودن او حساسی به کار همسایه‌ها آمده است. آقا غلامرضا تعریف می‌کند: حمید از پزشکان جوان محله ماست که بارها اهالی را به رایگان ویزیت کرده است. خیلی از کهن سالان مسجد جواد الائمه^(ع) آزمایش خون و عکس‌های رادیولوژی خودشان را پیش حمید اقامی آورند تا او آن‌ها را راهنمایی کند. آقای جعفری ادامه می‌دهد: او دوره‌های تزریقات، سرم‌تراپی، پانسمان و گچ‌گرفتگی را هم پشت سر گذاشته است و اگر همسایه‌ای در این موارد هم کمکی خواسته باشد، حمید آقا دریغ نمی‌کند.

حمید آقا همدلی و همسایه‌داری بین اهالی محله را حاصل سنگ بنایی می‌داند که مسجد و کتابخانه محله‌شان گذاشتند. او می‌گوید: من و خیلی از رفقا در همین کتابخانه برای کنکور درس می‌خواندیم. کم‌کم باهم دوست شدیم و محبتشان را در زندگی می‌دیدیم؛ همین رفتار آن‌ها برای من الگو شد و سعی کردم که گاهی از مشکلات همسایه‌ها باز کنم.

کمک به کتابخانه حقوق دان‌ها

«مشکلی نیست که مربوط به همسایه باشد و آقای بهشتی به آن بی تفاوت باشد». این جمله را حمید رجبی درباره حسن اخلاق مهدی بهشتی به زبان می‌آورد که نسبت به حال همسایه‌هایش حساس است. حمید آقا توضیح می‌دهد: آقای بهشتی از دو سال پیش، پای ثابت کتابخانه و فعالیت‌های فرهنگی آن است. او یکی از اعضای حقوق دان این مکان فرهنگی است و در پروپیمان شدن مخزن کتاب‌های حقوقی این کتابخانه همکاری از دستش برمی‌آید، انجام داده است. شاید همین مخزن کتاب‌های حقوقی کتابخانه جواد الائمه^(ع) بود که خیلی از بچه‌های محله را به رشته حقوق علاقه مند کرد و حالا به این کتابخانه می‌گویند کتابخانه حقوق دان‌ها.

مهدی بهشتی می‌گوید: هریک از همسایه‌ها و اعضای کتابخانه مشکل حقوقی داشته باشند، من در خدمتشان هستم، سعی می‌کنم راه حل‌های قانونی پرونده‌های قضایی را پیش پای اهالی بگذارم. او ادامه می‌دهد: من کار زیادی نمی‌کنم، فقط حواسم هست اگر قدمی بتوانم برای همسایه‌ها بردارم، دریغ نکنم. عالم همسایه‌داری بده بستان است. اگر خوبی کنید، خودتان در زندگی روزمره‌تان روی این را دارید که کار و کمکی از بقیه اهالی طلب کنید.

برق انداختن معابر منطقه ما

مرداد امسال بیش از ۲ هزار تن خاک و نخاله از اراضی رها شده و معابر منطقه ۹ جمع شده است. شست و شوی بیش از یک میلیون متر طول از جداول منطقه، شست و شوی ۱۵ هزار متر طول گاردیل، هندریل و نرده و نظافت و شست و شوی ۱۰ هزار متر مربع از پیاده‌روهای معابر و شست و شوی و نظافت ۴۱۰ ایستگاه اتوبوس، از دیگر فعالیت‌های اداره خدمات شهری شهرداری منطقه ۹ در مرداد امسال بوده است.

شهر خبر
۹

قلع بنای خطر آفرین در بولوار پیروزی

شهرداری منطقه ۹ مشهد از اجرای رأی قلع بنای دستور قضایی، در محدوده بولوار پیروزی خبر داد. این واحد مسکونی با مساحت ۱۴۵ متر مربع در محدوده خیابان پیروزی ۷۲ قرار داشت. ساخت و ساز و پیشروی غیر مجاز، رعایت نکردن اصول و ضوابط شهرسازی و شکایت اهالی از خطر آفرین بودن این سازه، باعث دستور قلع آن شده است.

خانه تکانی مدارس با شروع ماه مهر

به مناسبت آغاز سال تحصیلی و با هدف ایجاد محیطی سرشار از پاکیزگی و افزایش روحیه نشاط و شادابی دانش‌آموزان، عملیات پاک‌سازی برخی مدارس از سوی شهرداری منطقه ۹ انجام شد. جمع‌آوری خاک و نخاله، شست و شوی و روب کامل مدرسی مانند مصلی نژاد، اسلامبولچی، نور هدایت، مسترشدی، بهشت و... انجام شده است.

ریاحی ا شهردار منطقه ۹ از افتتاح مصلای شهدای مدافع حرم بوستان خورشید و چهارده پروژه عمرانی دیگر در منطقه ۹ خبر داد.

سعید حسینی زاده مقدم با بیان اینکه این نمازخانه بیش از پانصد متر مربع مساحت دارد، بیان کرد: نمازخانه‌ها و مساجد جزو امکانات مهم شهری و از نیازهای اساسی شهروندان در بوستان‌ها و پارک‌های بزرگ هستند که این مهم با برنامه ریزی انجام شده امروز در بوستان خورشید به بهره‌برداری رسید. به گفته حسینی زاده مقدم در کنار این پروژه، پروژه‌های دیگر شامل کاشت و ایجاد فضای سبز باغ رنگ‌های بوستان خورشید، اصلاح هندسی و تعریض بزرگراه شهید کلانتری، اصلاح هندسی تقاطع شهید کاوه، تجهیز پارک وکیل آباد به کدگذاری هوشمند اطلاع‌رسانی، پروژه پارکینگ پارک خورشید، اصلاح هندسی و پارکینگ طولی بوستان وکیل آباد با ظرفیت دو بیست خودرو، احداث پارک بهار در بولوار کشوری و بوستان چکاوک (در انتهای بولوار هفت تیر) در ۳ ماه گذشته افتتاح شده است.

شهردار منطقه ۹ با اشاره به اینکه در مجموع بیش از هزار و ۴۲۱ میلیارد برای اجرای این پروژه‌ها هزینه شده است، افزود: پروژه احداث زمین بازی کودکان بوستان پژوهش، پروژه نورپردازی پل آزادی، احداث مخزن ۲ هزار مترمکعبی شبکه جداسازی بوستان باباکوهی، احیای قنات‌های زیست پارک، کوه پارک و وکیل آباد، احداث مخزن پانصد مترمکعبی بوستان صفا و احداث جای خانه پاتوق فرهنگی محله هفت تیر از دیگر پروژه‌هایی است که هفته گذشته در منطقه ۹ به بهره‌برداری رسید.

شهردار منطقه ۹ از افتتاح ۱۵ پروژه عمرانی در این منطقه خبر داد

باز شدن درهای مصلای خورشید

پاسخ شهرداری به ساکنان محله فرهنگیان که درخواست بهسازی آسفالت معبرشان را دارند

روکش آسفالت حسابی شمالی ۳۳ به زودی

ما اضافه می شود و در سرش برای اهالی است. این موضوع را ما بارها با سامانه ۱۳۷ در میان گذاشته ایم ولی تا الان که جواب مشخصی به ما نداده اند.

مجید احمدیان، یکی دیگر از اهالی است که با او گفت و گو می کنیم. او بایان اینکه از زمان زندگی در این کوچه، هیچ گاه شاهد آسفالت یا مرمت آن در این معبر نبوده است. توضیح می دهد: در ۱۰ سال که ساکن این کوچه بوده ام، هیچ وقت معبر، آسفالت مناسبی نداشته است و اهالی از این معضل گلایه دارند. البته کار کوچه حسابی شمالی ۳۳ از لکه گیری و این کارهای دم دستی گذشته است و نیاز به روکش آسفالت درست و حسابی دارد.

● آسفالت این معبر، در اولویت قرار دارد

درباره معضل آسفالت نامناسب کوچه حسابی شمالی ۳۳، رئیس اداره فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۱۰ گفت و گو می کنیم. مسعود کتابداری بایان اینکه روکش آسفالت خیابان حسابی شمالی ۳۳ در حال حاضر در فهرست اولویت های شهرداری منطقه ۱۰ قرار گرفته است، می گوید: بعد از وصول درخواست های اهالی برای آسفالت معابر، همکاران مادر شهرداری منطقه از این معابر بازدید می کنند؛ هم زمان با بازدید های ما، کارشناس سازمان عمران شهرداری مشهد هم از معابر بازدید می کند و این اداره هم در اولویت بندی آسفالت معابر نقش دارد.

او ادامه می دهد: درخواست آسفالت این معبر از سوی شهرداری منطقه برای سازمان عمران، حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد ارسال شده است و در نوبت اجرای روکش آسفالت قرار دارد و به زودی این پروژه اجرایی شود.

● خودروها باید زیگزاگ حرکت کنند!

به درخواست شهروندان محله فرهنگیان، سری به این معبر می زنیم. چندین چاله کوچک و بزرگ در قسمت های مختلف آن دیده می شود. برخی از این چاله ها بیش از بیست سانتی متر عمق دارد و معضلاتی مانند جمع شدن آب حین بارش باران، ایجاد دست انداز برای خودروها، زمین خوردن سالخورده گان و کودکان و استهلاک بیشتر خودروها و... را باعث شده اند.

محسن زمانی، یکی از اهالی این خیابان، می گوید: چند وقت پیش بود که کوچه روبه روی ما (کوچه حسابی شمالی ۲۰) را آسفالت کردند. باور کنید آسفالت کوچه ما از آن ها بدتر نباشد، بهتر نیست.

زمانی ادامه می دهد: در روزهای بارندگی تشخیص چاله هایی که پر از آب شده، دشوار است. یای آدم در آن گیر می کند. یلاستیک خودروها در آن می افتد. به گفته او در روزهای معمولی خودروها باید زیگزاگ حرکت کنند تا در این چاله ها نیفتند با وقتی به این چاله ها می رسند، به یک باره ترمز می گیرند که این هم خطر آفرین است.

● کار از لکه گیری آسفالت گذشته است

یکی دیگر از اهالی که تمایل ندارد نامی از او برده شود، خودش رابه ما می رساند و می گوید: شرکت های خدماتی خسته مان کرده اند. یک روز این معبر را اداره آب و فاضلاب می کند و روز دیگر اداره مخابرات حفاری می کند. وقتی هم که می خواهند چاله ها را پر کنند، این قدر بد این کار را انجام می دهند که یک ماه نشده، آسفالت قسمت حفاری شده نشست می کند و می شود قوز بالای قوز. یک چاله به چاله های محله

حضور شهردار منطقه ۱۰ در سامانه ۱۳۷

ریاحی اسعید میرسعیدی، معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۱۰، ماه گذشته با حضور در مرکز ارتباط مردمی ۱۳۷، بدون واسطه و طی تماس تلفنی به مشکلات مردم پاسخ گفت. این گفت و گو حدود یک ساعت و نیم طول کشید.

تعداد پیام های مردمی

۲۲ تماس

درخواست های مربوط به حوزه خدمات شهری

در این بخش ۷ تماس برقرار شد و شهروندان درخواست جمع آوری خاک و نخاله های پروژه روگذر میدان امام حسن (ع)، درخواست رفت و روب معابر شهید پورابراهیم ۲، امامیه ۴ و امامیه ۴۲، درخواست جمع آوری انبار ضایعات در خیابان توس ۸۶، درخواست جمع آوری مشاغل مزاحم خیابان توس ۷۲ و کوچه ادیب شمالی ۱۲ مطرح کردند.

درخواست های مربوط به حوزه ترافیک

درخواست نصب سرعت گیر در خیابان توس ۷۲ و درخواست خط کشی بولوار امامیه در مقابل امامیه ۴ موضوع ۲ تماس شهروندان در حوزه ترافیک بود.

درخواست های مربوط به حوزه شهرسازی

شهروندان طی ۶ تماس تلفنی درخواست رسیدگی به ساخت و سازهای غیرمجاز در خیابان های نهضت ۵/۱، صرامی ۲۹، فلاحی ۵۰، امام هادی ۷، امامیه ۶۶/۲ و ساخت راهپله غیرمجاز در داخل کوچه امامیه ۲۸ را داشتند.

درخواست های مربوط به حوزه فنی و عمران

درخواست های مرمت و بهسازی پیاده روهای بولوار ادیب و خیابان حشمتی، مرمت آسفالت در خیابان امامیه ۶۲، روکش آسفالت خیابان حسابی شمالی ۳۳، و رسیدگی به آسفالت جدید خیابان فلاحی ۳۸ که توسط اداره آب و فاضلاب تخریب شده است، موضوع ۵ تماس اهالی در این حوزه بود.

درخواست های مربوط به حوزه فضای سبز

درخواست احداث فضای سبز و بوستان محلی در اراضی رهشده حفاصل میدان امامیه و میدان امام علی (ع) و رسیدگی به چمن های در حال خشک شدن امامیه ۶۲، موضوع ۲ تماس شهروندان در حوزه فضای سبز بود.

شهرآرامحله پیگیری می کند

شهرآرامحله در هفته های آینده، درخواست خط کشی بولوار امامیه در مقابل امامیه ۴، درخواست جمع آوری خاک و نخاله های پروژه روگذر میدان امام حسن (ع) و درخواست روکش آسفالت خیابان حسابی شمالی ۳۳ را پیگیری خواهد کرد.

۱۰

ساختمان خاطره انگیز مشهد که بعد از جنگ به فر
مراحل پایانی بازسازی را طی می

امتدادی برای «د

فهمیه شهری این روزها افتتاح ساختمان معراج شهید اورد شمارش معکوس شده است. کارگران و دست اندرکاران این پروژه جدی تر از همیشه در حال فعالیت هستند و فیلم ها و تصاویر شبیه ساز گذشته، حالا دارد جلوه واقعی به خود می گیرد. اگر هفت پله را که نماد هفت طبقه آسمان هستند، بالا بروی، روبه رویت المان سرورامی بینی که نماد شهادت است و به سمت قبله قرار دارد. مراحل ساخت قاب های هشت گانه روبه پایان است و یکی از آن ها نصب شده. سوله و سردخانه محل نگهداری پیکر مطهر شهید ادست نخورده و به همان سبک قدیم بازسازی شده است تا جنبه مستندش را از دست ندهد. مکان هایی هم برای آمفی تئاتر، کتابخانه و فعالیت های فرهنگی در نظر گرفته شده است.

نصب پلاک ۲۰ هزار شهید استان در معراج

از در ساختمان معراج که وارد می شویم، اولین چیزی که توجه را جلب می کند، تابوت هایی است که روی هم چیده شده اند. گمانم هر کدام از قدیمی ها که این ها را ببینند، صدای ضجه مادران، همسران و فرزندان شهید برایشان تداعی شود. چه روزها که در این جاده ها تابوت قرار داشت تا خانواده های شهید برای وداع بیایند. حالا تابوت هایی چوبی با همان شکل و شمایل تهیه شده که قرار است مزین به نام شهید شود و درست در همان جایی قرار گیرد که در قدیم پیکر مطهر شهید ارامی گذاشتند. به رسم آن دوران، حمله ای برای شهیدای جوان در حال آماده سازی است و دور تادور سوله مزین به تصاویر شهید و تابوت های نمادین می شود. برای قسمت قدیم ساختمان معراج شهید، زیباسازی انجام نشده حتی دیوارها به همان سبک قدیم و سیمانی است. فقط فضا آرایایی هابی صورت گرفته که یادآور شهید است. جواد جلیلی صنعت کاری است که همراه پسرش، آقامهدی، زیر سایه بان صحن حیاط در حال ساخت قاب های هشت گانه هستند. این قاب ها، هشت سازه هستند که دور تادور هر کدامشان مزین به پلاک نام شهید است. طوری که پلاک اسامی همه ۲۰ هزار شهید خراسان بزرگ در این هشت قاب تعبیه شده است. وسط هر قاب یک ضریح و یک علم عزاداری قرار دارد که کار هنرمندان اصفهانی است و از آنجا آورده شده است. بسیاری از دیگر کارهای جانبی این قاب ها توسط جواد آقا و پسرش انجام شده است.

سایه لطف شهید ابر ساختمان معراج

جواد آقامی گوید: در چنین کارها و سازه هایی خیلی پیش می آید که کار گره می خورد اما ما به چشم می دیدیم که کارهای اینجابدون دردسری به راحتی پیش می رود و سایه لطف شهید را احساس می کردیم. مهدی آقا به خاطراتش حین این کار اشاره می کند و می گوید: از آنجایی که پدر بزرگ من جزو شهدای هشت سال دفاع مقدس است، بین پلاک قاب های هشت گانه دنبال اسم او می گشتم و وقتی آن را دیدم، حس خیلی خوبی پیدا کردم. گمانم هر کدام از خانواده شهید که این پلاک ها را ببینند برایشان جالب باشد و دنبال نام شهیدشان بگردند. صفر کریمی، یکی از کارگران ساختمان معراج شهید است. او دارد اتاقی را گچ کاری می کند که در گذشته از آن به عنوان سردخانه برای نگهداری پیکر مطهر شهید استفاده می شده است. او که هشت ماه در سوریه به عنوان رزمنده حضور داشته است، می گوید: من لیاقت شهید شدن نداشتم اما کار در این ساختمان را که متعلق به شهید است، خیلی دوست دارم و نسبت به دیگر جاها با عشق و حس و حال بهتری در آن حاضر می شوم. به گفته خودش خیلی وقت ها که گریه در کارش می افتد، متوسل به شهید می شود. همین چند ماه پیش هم که بایک بیماری مواجه بوده، بعد از توسل به شهید آگشایش در کارش ایجاد شده است. در صحن حیاط ساختمان معراج شهید، به سبک معماری ایرانی یک گودال باغچه تعبیه شده که قرار است مکان فعالیت های فرهنگی باشد. پله ها را پایین می رویم تا از این طبقه زیرین هم بازدید کنیم. در قسمت پایین پله، فضایی در نظر گرفته شده که قرار است بعد ها مکانی برای تدفین سه شهید باشد. از همین محل تدفین، پله می خورد به سمت بالا و المان عروج، تادور واقع مفهوم «از زمین به آسمان رسیدن» را تداعی کند. قسمت روبه روی محل تدفین، شهدا هم فضایی است برای آمفی تئاتر که قاب های هشت گانه دور تادور آن نصب می شوند.

تا حوالی سال ۱۳۶۹ نزدیک به ۱۶ هزار شهید دفاع مقدس از این مکان تشییع شده اند. چند ماه پس از پایان جنگ، ملک اجاره ای معراج مشهد به صاحبش تحویل داده شد.

۱۳۶۹

تا اوایل دهه ۸۰ کسی پیگیر و مشاغلی همچون صافکاری، تا مستند «قدمگاه» این تغییر کا آثار و نشر ارزش های دفاع مقد

۱۳۶۳

در این سال، سپاه در ابتدای شهرک امام هادی (ع) ملکی را اجاره کرد و این شهر مثل دیگر شهرهای کشور صاحب معراج شد.

مشهد
تا سال ۱۳۶۳
جایی به نام
معراج شهید
نداشت.

معراج شهیدا
در گذر زمان

دوباره در سوله معراج نماز می خوانیم

جلسه گذاشتیم، اما وقتی به اینجا آمد، نتوانست در جلسه بماند. عذرخواهی کرد و رفت در محل معراج شهدا نشست به گریه کردن. گویا بایکی از دوستان شهیدش در همین مکان وداع کرده و حالا که مجدد وارد آن شده بود، چنان خاطراتش زنده شد که نتوانست در جلسه بماند. گریه های او آن قدر از عمق وجود بود که من و همکارانم را نیز منقلب کرد و لحظاتی با او اشک ریختم.

حسین پور ادامه می دهد: در شروع کار پروژه، پیرمردی به اینجا مراجعه کرد که به نظر می رسید فرزند بایکی از نزدیکانش جزو شهدا باشند. می گفت هر بار دلش تنگ می شده می آمده اینجا دعا می خوانده. به گفته او پیرمرد فکر می کرده می خواهند اینجا را خراب کنند و از این نظر ناراحت بوده اما برایش توضیح می دهند که شاکله مکان اصلی معراج حفظ می شود و باز پرسیده کی پروژه تان تمام می شود تا بتوانم دوباره در سوله معراج دعا بخوانم.

عباس حسین پور، ناظر مقیم این پروژه است. او تاکنون سابقه کار در پروژه های بیمارستانی، خوابگاهی و مسکونی را داشته و این اولین تجربه اش از کار در یک پروژه معنوی است. او در وصف کار اینجایی می گوید: از لحاظ حس به طرز عجیبی با دیگر جاهای فرق داشت. از ابتدایی که وارد زمین این پروژه شدم، دیدگاه وطن پرستی شهدایی که جانشان را در راه دفاع از میهن داده بودند، از ذهنم می گذشت و این قدر این غیرت آن ها برای من قابل احترام بود که دوست داشتم پروژه به نحو احسن تمام شود و خاطره ای ماندگار باشد.

حسین پور این پروژه را جزو پروژه های بسیار شاخص مشهد می داند که نمادگرایی های بسیار زیبایی در آن به کار گرفته شده و معماری ایرانی را با نمادهای معنوی در هم آمیخته است. او که طی مدت حضور در این پروژه، چندین بار شاهد رفتارهای احساسی و منقلب کننده مردم بوده است، تعریف می کند: یک روز با پیمانکار تأسیسات

حسی که هیچ وقت تکراری نمی شود

زمان تا الان هر وقت از اینجا رد می شوم، به یاد شهدا اصوات می فرستم. او ادامه می دهد: این محل برای من بابقیه خیابان ها و ساختمان ها فرق دارد و موقع عبور از آن حسی دارم که هیچ وقت تکراری نشده است. حتی اوایل که دیدم دارند آن را بازسازی می کنند چند بار کنجکاو می کردم تا ببینم ساختمان اصلی معراج را دست نزنند باشند. به نظر من آنجا متبرک است و نباید تخریب شود. به عقیده او مردم این محل که شهدای زیادی داده اند با این ساختمان کلی خاطره دارند و بازسازی اش می تواند عاملی برای تدوین این خاطرات و پیوند دادن آن ها با نسل جدید باشد.

الناز نوزده ساله اطلاعات چندانی درباره تاریخچه این مکان ندارد. وقتی برایش توضیح می دهیم که در زمان جنگ، پیکر شهدای بسیاری را اینجا آورده اند، می گوید: من برای کسانی که در راه وطن، جانشان را از دست داده اند، ارزش و احترام قائلم و هر زمان اینجا بازسازی شود، اگر امکان حضور در آن برایم مهیا باشد، دوست دارم بروم و فضایش را ببینم. قسمت هایی از پل عابر پیاده میدان معراج برداشته شده و قرار است این پل متناسب با ساختمان کناره بازسازی شود. طبق طراحی های صورت گرفته، جداره شیشه ای این پل طوری ساخته می شود که نماد سربند شهدا باشد. داخل آن هم به صورت نمایشگاه، تصاویر و نمادهایی از شهدا گذاشته می شود.

ساختمان معراج شهدا این قدر برای قدیمی های محله امام هادی (ع) اهمیت دارد که اگر بگوئیم روی آن غیرت و تعصب دارند، اغراق نکرده ایم. برای همین هم هست که کمتر کسی از آن ها را می توان پیدا کرد که ندانند در این ساختمان چه خبر بوده و است. در کنار قدیمی هایی که کلی خاطره از اینجا دارند، جوان هایی هم هستند که چیزی از تاریخچه اش و حتی ساختمان کنونی نمی دانند.

طیبه رجب زاده، مادر شصت و سه ساله ای است که همراه همسر و نوه اش در حال عبور از پیاده رو کنار ساختمان معراج هستند. او که به گفته خودش از بچگی در این محله بزرگ شده از بازسازی این ساختمان بسیار خرسند است و می گوید: دستشان درد نکند، بلکه با بازسازی اینجا خاطراتش زنده شود. جوان های امروزی نبودند، نمی دانند در این ساختمان چه ها گذشته است. کجا بودند وقتی که اینجا تا سقف پیکر شهید روی هم بود. ما این ها را به چشم دیده ایم و فراموش نمی کنیم. پیکر بچه های همسایه های خودمان را در همین ساختمان می آوردند. چه فریادها که پدرها و مادرها در اینجا زده اند. خدا کند همین بازسازی باعث تلنگری در وجود بعضی ها شود.

منصور حسینی از دیگر ساکنان این محله است و می گوید: زمانی که شهدا را اینجا می آوردند، من بچه بودم و بارها به چشم آن روزها را دیدم. از همان

قدم زدن در خاطره های واقعی

کارهای عمرانی اش را به شهرداری منطقه ۱۰ سپرده است. اسکندری نژاد با اشاره به اینکه پروژه مراحل پایانی اش را طی می کند، می گوید: در نظر داریم در هفته دفاع مقدس، آن را افتتاح کنیم اما اگر به هر دلیلی در این ایام افتتاحیه انجام نشود، در روز تکریم مادران شهدا در آذرماه افتتاح می شود. او ادامه می دهد: قرار است در اینجایر نامه های فرهنگی خوبی برگزار شود و گروه های مختلف از آن بازدید کنند. همچنین خیلی از خاطرات خانواده های شهدا در این مکان بازگو می شود.

به گفته او برای بازسازی این پروژه حدود ۳۵ میلیارد تومان بودجه در اختیار شهرداری منطقه ۱۰ گذاشته شده. ۱۰ میلیارد تومان هم اداره هنری سازمان فرهنگی و اجتماعی برای آنجا هزینه کرده و به طور کلی حدود ۴۵ میلیارد تومان هزینه در بر داشته است.

محمد اسکندری نژاد، معاون فرهنگی و هنری سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، این پروژه را یکی از پروژه های شاخص و نوستالوژیک مشهد معرفی می کند و می گوید: جدا از اینکه به لحاظ عمرانی یکی از پروژه های سنگین بود، از لحاظ معنوی نیز تعداد پروژه هایی مانند این در مشهد خیلی کم است. به گفته او اینجایی می تواند مکانی برای خاطره بازی زمان جنگ باشد و مهم ترین شاخصه و ویژگی اش این است که برخلاف بسیاری دیگر از پروژه ها ساختگی نیست و مبنای واقعی دارد. او ادامه می دهد: در این پروژه تلفیقی از هنرهای نوین و سنتی به کار گرفته شده است تا به بهترین وجه تداعی کننده خاطرات زمان جنگ و وداع خانواده ها با پیکر شهدایشان باشد.

به گفته او ساختمان معراج شهدا را شهرداری سال ۹۴ تملک کرده و بعد از آن،

اموشی سپرده شده بود کند

معراج

کتابخانه ای شایان اسمانی

۱۴۰۲

عملیات اجرایی پروژه معراج شهدا از شهریور ۱۴۰۲ و در زمینی به مساحت ۹۰۰ مترمربع و زیربنای ۱۳۰۰ مترمربع شروع شد و در حال حاضر، مراحل پایانی خود را به سر می برد. طوری که به زودی در هایش به روی مردم باز می شود.

۱۳۹۴

تملک ساختمان معراج به دلایل قانونی تا مدت ها به طول انجامید و سرانجام در اردیبهشت ۱۳۹۴ با اعمال ماده ۹ قانون اراضی شهری، از مالک خصوصی آن تحویل گرفته شد و در اختیار شهرداری مشهد قرار گرفت اما با وضعیت نامناسب ساختمان، نیاز جدی به بازسازی و بازپیرایی داشت.

۱۳۸۰

شعیت معراج شهدای مشهد نبود و ساختمان آن در اختیار نکر سازی، تعمیرگاه خود و قرار داشت. در این سال با ساخت بیری علنی شد و چندی بعد، معاونت مهندسی بنیاد حفظ س. پیشنهاد تملک ملک به شهرداری مشهد را ارائه کرد.

معلم برتر، ورزشکار سالم تر

اواز همان سال های دانشجویی بارشته های گوناگون ورزشی درگیر شد؛ در دانشگاه تربیت بدنی هر دانشجوی ناگزیر است دست کم دو ترم در هر رشته ورزشی فعالیت کند. در این میان علاقه اش به شنا جدی تر شد. همین علاقه بود که او را به سمت گرفتن مدرک نجات غریق برد و در یک سال، در دو ماده ساحلی و استخری، مقام قهرمانی کشور را کسب کرد. قنبرزاده می گوید: هم زمان با ادامه تحصیل، به عنوان معلم تربیت بدنی در مدارس چنان مشغول شدم و علاوه بر تدریس، در سالن های ورزشی آموزش و پرورش با ورزشکاران آسیب دیده آنجا در رشته های کشتی، جودو و دیگر رشته های سنگین کار می کردم. این تجربه باعث شد شناخت عمیق تری از بدن ورزشکار و آسیب های رایج پیدا کنم.

او که در سال های ابتدایی خدمت، به عنوان دبیر تربیت بدنی رتبه دوم استان را به دست آورد، ادامه می دهد: همچنین توانستم سال ۹۶ جایگاه برتر در ورزش های نوین تدریس در قطب سوم کشور را از اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان رضوی به دست آورم و از طرفی وارد مسابقات استانی بدن سازی شوم. البته باتوجه به دانش فیزیولوژی، مسیر طبیعی و سالم را انتخاب کردم و با مکمل های غذایی مجاز در مسابقات حضور پیدا کردم.

قهرمانی بدن سازی

موسی قنبرزاده که سال ۲۰۲۲ در مسابقات قهرمانی بدن سازی نچرال ارمنستان شرکت کرده و مقام پنجم را به دست آورده است، می گوید: در این رشته ورزشی، غذای ورزشکار باید بدون ادویه و ساده باشد. من هم در این سفر، غذایم را در تبریز آماده کردم و با تورزمینی به ایروان رفتم، اما با مشکلاتی که در مسیر خروج از کشور برایم پیش آمد، بدنم به هم ریخت. در پرورش اندام، رتبه های یک تا شش حکم قهرمانی می گیرند، اما خودم می دانم که اتفاقات ناخواسته نتیجه را تغییر داد. در بدن سازی حرفه ای، رژیم روزهای آخر مسابقه خیلی حساس است؛ کوچک ترین استرس یا تغییر غذایی می تواند بدن را دقیقه به دقیقه پایین بکشد. برای من نیز همین اتفاق افتاد. البته همین که به مسابقه رسیدم، خودش یک معجزه بود.

فعالیت حرفه ای و باشگاه داری

اواز سال ۱۴۰۱ به صورت مستقل باشگاه ورزشی خود را تأسیس کرده است. این باشگاه شامل تیمی از مربیان و کارکنان است و خدمات حضوری و آنلاین برای بیش از سیصد کاربر ارائه می دهد و تمرکز ویژه ای بر توان بخشی ورزشکاران آسیب دیده دارد. قنبرزاده از برخی اعضای تیم های ملی جودو، هندبال و جودو پارالمپیک نام می برد که اکنون در زمینه حرکات اصلاحی و بازگشت به ورزش با آن ها تمرین می کند. او می گوید: این ورزشکاران حرفه ای اند که پس از جراحی و درمان اولیه، نیاز به بازگشت تدریجی به میادین دارند. از طرفی به کارمندی که از پشت میز نشینی و بی تحرکی به مشکلاتی چون گودی پشت و ضعف عضلات دچار شده اند، هم کمک می کنیم. به باور او، حتی پیاده روی ساده نیم ساعته در روز می تواند بخشی از این کمبود فعالیت بدنی را جبران کند.

نوآوری و اشتغال زایی

این مربی ورزشی ادامه می دهد: زندگی ماشینی امروز فرصت های حرکتی ساده ای را که در گذشته بخشی از زندگی روزمره بود، از انسان ها گرفته است؛ فرصت هایی مثل پیاده روی برای خرید نان یا رفتن تا بازار. همین فعالیت های کوچک، نقشی مهم در سلامت سیستم حرکتی و عضلات بدن داشتند. اما اکنون جای خود را به خرید اینترنتی و وقت و آمدهای ماشینی داده اند. نتیجه این تغییر، افزایش ناهنجاری های قامتی، تحلیل عضلات و اضافه وزنی است که به ویژه در جامعه سالمندان دیده، به مسئله ای جدی تبدیل می شود.

او توضیح می دهد که فعالیت هایش فقط به فضای باشگاه محدود نمی شود و تیمی از همکارانش در زمینه تولید محتوای ورزشی فعالیت می کنند؛ «ما هزاران ویدئوی تمرینی ضبط کرده ایم. این تمرین ها هم برای افراد آسیب دیده و هم برای کسانی که به قصد تندرستی کار می کنند، قابل استفاده است. همه حرکات، دقیق آموزش داده می شود و تجهیزات مورد نیاز هم معرفی شده است تا افراد بتوانند حتی در خانه تمرین کنند.»

به گفته او، همین ایده به توسعه یک نرم افزار اختصاصی منجر شده است؛ برنامه ای کاربردی که در واقع ادامه همان باشگاهی است که او چند سال است مدیریت آن را بر عهده دارد. قنبرزاده توضیح می دهد: الان حدود ۳۱۳ نفر به طور آنلاین با مادر ارتباط هستند. خیلی هایشان پیش تر در باشگاه با ما تمرین می کردند. اما به دلایلی مثل تغییر محل زندگی یا مشغله زیاد، امکان حضور ندارند. این برنامه کاربردی به گونه ای طراحی شده است که چه ورزشکار آسیب دیده، چه فرد عادی بتواند با امکانات ساده خانگی تمرینات خود را انجام دهد و راهنمایی های لازم را دریافت کند. در حال حاضر هشت نفر به طور مستقیم در باشگاه مشغول به کارند و در بخش غیر حضوری هم با کمک یک تیم کامپیوتری، ویدئوها و برنامه های تمرینی را برای هر ورزشکار آماده و منتشر می کنیم.

موسی قنبرزاده، ورزشکار و مربی حرفه ای، تصمیم گرفته است تمام توانش را در کشورش صرف کند؛ «گفتم هر چه توان داریم، همین جا مصرف کنیم. اگر روزی دیدیم زورمان به شرایط نمی رسد، آن وقت به فکر کار دیگری می افتیم.»

مسیر تحصیل و نوآوری ورزشکار بدن ساز
محله آب و برق هم جهت با علاقه اش بوده است

از زندگی عشایری تا مربیگری حرفه ای

سمیرا شاهیان در کوه های عمارت قوچان و دشت های مراوه تپه گلستان، کودکی رشد یافت که سال ها دویدن در مراتع و زندگی سخت چادر نشینی، بنیه بدنی و روحیه سخت کوشی اش را ساخت. او به خواست پدر و مادرش در همان زندگی عشایری، درس را دنبال و همه تجربه های نوجوانی و تحصیل و مهارتش را در راه علاقه اش یعنی ورزش هزینه کرد.

حالا همان کودک کرمانج که فارسی بلد نبود، نه تنها تحصیل کرده کارشناسی ارشد علوم ورزشی از دانشگاه فردوسی است، بلکه به عنوان معلم، مربی و باشگاه دار، ورزشکاران حرفه ای بسیاری را در مسیر بازگشت به میادین یاری می کند. موسی قنبرزاده توانسته است علاوه بر این ها، با طراحی یک برنامه کاربردی نوین، برای کسانی که فرصت حضور در باشگاه ندارند، امکان ورزش از راه دور را فراهم کند.

کودکی و تلاش بی وقفه

موسی قنبرزاده خودش را ساده و بی پیرایه معرفی می کند؛ «کسی که از کودکی یاد گرفته بی هیچ دوز و کلکی، زندگی اش را با تلاش پیش ببرد». خاطراتش از کودکی هنوز زنده است؛ زمانی که مجبور بود صبح ها گله گوسفند را بردارد و پیش از شب به مقصد برساند. مسیری سی چهل کیلومتری را پیاده طی کند و در عین حال مراقب بره های کوچک باشد؛ تجربه ای که برای هر کودک غیر عشایر سنگین و طاقت فرسا است اما برای او، بخشی عادی از زندگی بوده است.

او که به اجبار برای ادامه تحصیل از یازده سالگی باد و خواهر و برادر کوچک تر از خودش به صورت مستقل در شهر زندگی کرده است، می گوید: در ایل مدرسه معنای دیگری داشت. چادری ساده در کنار مرتع ها برپا می شد و معلمی باید به چند پایه هم زمان درس می داد. در همان فضای مدرسه بود که طی چند ماه زبان فارسی را یاد گرفتیم. تحصیل ما شش ماه طول می کشید و پس از عید، کوچ به سمت کوه های عمارت قوچان یا ارتفاعات هزار مسجد آغاز می شد. از ۷ صبح تا ظهر درس می خواندم و بعد از ظهر ها باید گوسفندان را به چرایی بردم. این جوان ورزشکار، طبیعت رانه یک منظره زیبا بلکه بخش همیشگی از زندگی روزمره دیده است؛ تصویر «اول بهار که کوه ها پر از گل های رنگارنگ می شوند، بخشی دائمی از کودکی من بود. چیزی که شاید شهرنشینان فقط گاهی تجربه کنند. البته همه اش زیبایی نبود. در ایل، چیزی جز کار کردن وجود ندارد. صبح که چشم باز می کنی، باید کار کنی و شب هم باید آماده باشی، چون هر لحظه ممکن است خطری برای دام ها پیش بیاید. برای همین تجربه های زندگی عشایری، به ویژه کار مداوم و تلاش بی وقفه، هم بدنم را قوی تر کرد و هم روحیه ام را مقاوم ساخت.»

۹

راه تجربه

زمین چمن مصنوعی محله سرافرازان، پاتوق ورزشکاران این محدوده است

فوتبال روی فرش سبز «وفا»

آقامحسن می گوید: به این زمین چمن نگاه کنید که چقدر صاف و مرتب است. برخی از زمین های ورزشی یک کف دست چمن درست و حسابی ندارند و قدم به قدم آن قله کن شده است. همین احتمال مصدومیت ورزشکاران را افزایش می دهد. اما در این چمن مصنوعی با این کیفیت، خیال آدم راحت است که اگر بچه مردم زمین خورد، بادست و پای خونی و زخمی بلند نمی شود.

● میزبانی از مسابقات فوتبال محلات

شوق حضور و فوتبال بازی کردن را می توان در چهره جوانان فوتبالیست محله سرافرازان دید. هنوز زمان تمرین یک گروه تمام نشده، ده دوازده بازیکن فوتبالیست دیگر منتظرند که پایه توپ شوند. یکی از آن ها اشکان پویان فرست که پنج سالی می شود با خانواده اش در بولوار دلاوران سکونت دارد و تاکنون بارفقاییش در همین زمین چمن، چند دوره مسابقات فوتبال محلات برگزار کرده اند. او می گوید: چمن اینجا از باکیفیت ترین زمین ها است. خیلی خوشحالم که اینجا تمرین می کنم؛ هم نزدیک خانه ماست و هم دوستانم را اینجا می بینم.

رضاسلطانی هم که آماده تمرین در زمین می شود، می گوید: اینجا کلاس های فوتبال پشت سر هم برگزار می شود و فرصت خوبی در اختیار ماست که از آن ها استفاده و تمرینات حرفه ای را دنبال کنیم. فضای رقابتی خوبی هم وجود دارد که برای من لذت بخش است. همین موضوعات باعث شده است بچه ها در اینجا شانس زیادی برای پیشرفت در فوتبال داشته باشند.

زیرابه لحاظ امکاناتی مانند نور و نیمکت و وضعیت چمن، شرایط خوبی دارد و رضایت خانواده ها در این زمینه تأمین شده است. مجید سبحانی، از دیگر والدین حاضر در این مجموعه که برای تماشای تمرین فرزندش آمده است، می گوید: اینجا جو خاصی دارد؛ تعداد بچه های فوتبال دوست، باادب و باشخصیت خیلی زیاد است و رقابت خوبی بین آن ها شکل گرفته است.

● چمن صاف و مرتب است

محسن میرزایی، یکی دیگر از اهالی است که اتفاقاً مربی فوتبال هم هست و چند سالی می شود که مدرسه فوتبال دارد. او دوروبر زمین چمن مصنوعی بوستان و فارا خوب نگاه می کند. انگار این مجموعه ورزشی، چشمش را گرفته است و می خواهد تمرینات تیمش را اینجا برگزار کند.

رضاریاحی در دل محله سرافرازان، جایی که همسایه ها با هم مثل خانواده هستند، بوستان و فابیه نقطه ای داغ و هیجان انگیز برای کنار هم بودن خانواده ها تبدیل شده است. زمین ورزشی روباز این بوستان با چمن تازه و نرمش، نه تنها کودکان و جوانان را به خودش جذب کرده، بلکه محلی برای برگزاری مسابقات ورزشی است و لحظات خوشی که بچه ها کنار هم می سازند. اینجا، جایی است که شور و هیجان فوتبال با خنده های دوستان و همسایه ها درهم می آمیزد و حال و هوای محله را گرم تر می کند.

● پاتوق فوتبالی سرافرازان

پیش از شروع هر تمرین، ماشین پشت ماشین می ایستد و بچه ها یکی یکی پیاده و راهی محل تمرین می شوند. هر کدام از آن ها کلی آرزوی فوتبالی دارند که تحقق آن ها را در زمین ورزشی روباز بوستان وفا جست و جوی کنند.

این فضای ورزشی در یک سال گذشته تبدیل به پاتوق فوتبالی در محدوده محله سرافرازان شده است و استعداد های این رشته پر طرفدار در این زمین چمن شکوفای می شود. زمین چمن مصنوعی بوستان و فادار فضایی هزار مترمربعی ایجاد شده است و روزانه بیش از پانصد کودک و نونهال در این مجموعه، استعداد فوتبالی خود را محک می زنند.

رامین حائری یکی از اهالی محله، می گوید: از سال گذشته که این زمین چمن احداث شد، طرفداران زیادی را به خودش جذب کرد.

دعوای کند، سعی می کنم آرامش کنم. این طوری نتیجه بهتری به دست می آید.

● فوتبال به درست لطمه نزده است؟

همه درس هایم خیلی خوب است. البته بعضی وقت ها که از سالن تمرین می آیم، خیلی خسته هستم و درس خواندن در آن شرایط کار سختی است. اما به هر حال نمی گذارم از درسم عقب بمانم.

● اوقات فراغت چطور می گذرد؟

بیشتر با فوتبال طی می شود. حتی اگر در خانه باشم باز هم فوتبال بازی می کنم. فقط بعضی وقت ها همراه با آموزش های نقاشی تلوویزیون، نقاشی چهره حیوانات یا انسان را می کشم.

● از فوتبال چه درس هایی یاد گرفته ای؟

اینکه کار گروهی نتیجه بهتری دارد؛ البته به شرط اینکه همه با هم متحد و همسو باشند.

● برنامه ات برای آینده چیست؟

می خواهم فوتبال را ادامه دهم و این قدر تلاش کنم که به جایگاه های بالاتر برسم.

● دیگر به چه چیزهایی علاقه داری؟

کتاب می خوانم. به ویژه کتاب های تاریخی و داستان های شاهنامه را خیلی دوست دارم.

● امکانات محله شما در رشته فوتبال چطور است؟

خوب. چندین باشگاه در محدوده قاسم آباد است. البته هزینه هایشان زیاد است و خیلی از بچه ها شاید نتوانند از آن ها استفاده کنند.

سید محمد امین دارابی بین هم تیمی هایش به کاشته زن حرفه ای معروف است

شوت های سرنوشت ساز

امید محله

خوب دفاع کرده باشم، پاس گل داده باشم یا گل زده باشم برایم خاطره انگیز تر است. مثل همین امسال که در مسابقه تیم های پیشگامان و مهر داد، از بازی خودم راضی بودم.

● به نظرت برای موفقیت در

فوتبال چه عواملی مهم است؟

اول از همه باید استعداد داشته باشی و بعدش تلاش کنی. بدون تلاش حتی فرد مستعد نمی تواند به جایی برسد.

● بعضی وقت ها بازیکنان

در مسابقات فوتبال عصبانی

می شوند و دعوا می کنند. برای تو

هم پیش آمده است؟

اوایل که بچه تر بودم، دعوای کردم اما الان به این نتیجه رسیده ام که بهتر است به اعصابم مسلط باشم. حتی اگر ببینم کسی دارد

فهمیده شهری آبشاری از مواقع که بازی به پناستی یا شوت های کاشت توپ می رسد، چشم ها به سمت سید محمد امین دارابی می رود. این بازیکن ده ساله محله لشکر، از پنج سالگی فوتبال را شروع کرده است و به عنوان یکی از بازیکنان خوب خط دفاع شناخته می شود. او سال ۱۴۰۰ در مسابقات جام فجر، رتبه سوم بین باشگاه های راکسب و مدالی دریافت کرده که هنوز هم برایش خاطره ساز و انگیزه بخش است. محمد امین خیلی از موفقیت های ورزشی اش را مدیون مادرش طیبه جدید اسلامی می داند که کارشناس شهرسازی شهرداری منطقه ۹ است.

● اولین مسابقه ای که شرکت کردی، یاد هست؟

بله. آن موقع من کلاس اول بودم. از طرف باشگاه یک مسابقه بین شانزده تیم برگزار شد و مادر آن سوم شدیم.

● تکنیک هایی را که بلدی، به

دیگران هم آموزش می دهی؟

بله. به دوستان مدرسه و برادر کوچک ترم یاد می دهم.

● موقع پناستی که می خواهی

توپ را بزنی، استرس نداری؟

نه. نفس عمیقی می کشم و تمرکز می کنم.

● از رقابت هایی که در آن شرکت کرده ای،

خاطره ای داری؟

هر مسابقه یک خاطره است. ولی به طور کلی در مسابقاتی که

برای پیوستن به کانال شهرآرامجله منطقه ۹ و ۱۰ در تلگرام کانال کنید

رازی، استاد یوسفی، شریعتی، شاهد، لشکر، فرهنگیان، امامیه، رسالت، حجاب، ایثارگران، امام هادی (ع)، خاتم الانبیا (ص)، میثاق

نوفل لوشاتو، رضاشهر، طالقانی، سرافرازان، چهارچشمه، کوثر، هاشمیه، هنرستان، نیرو هوایی، آب و برق، اقبال، زکریا، لادن، شقایق ۱ و شقایق ۲، گلدیس، ولی عصر (عج)

محلات منطقه ۹

مجله گلدیس

رکن الدین رحمانی رئیس شورا	غلامرضا غلامی نماینده مساجد
سید محمد حسینی نژاد نایب رئیس شورا	علی اکبر خاکن نماینده ساکنان
محمد حسین ابراهیمی نماینده ساکنان	فهیمة سادات فلاح هاشمیان نماینده بانوان
مهناز کوره پز نماینده تشکل های مردمی	محمد یوسفی ملک آباد نماینده پایگاه های بسیج
مرضیه سادات موسوی نسب نماینده جوانان	علی اصغر خرمدل نماینده ایثارگران
حسینعلی اقبالی راد نماینده توان یابان	حسن ناصری کاریزکی نماینده کسبه
هوشنگ اصل طبسیان نماینده پیشگیری از وقوع جرم	طیبه خسروی نماینده بهداشت
آذر کاشکی نماینده مدارس	عطیه دلیری نسب نماینده باز آفرینی

سید هاشم الماسی رئیس شورا	سید جواد رفعتی زاده نماینده مساجد
محمد هادی فر نایب رئیس شورا	علی اکبر رفیعی نماینده ساکنان
سعید ملاک زاده طوسی نماینده ساکنان	معصومه حسن نژاد نماینده بانوان
الهام اسحاق آبادی نماینده تشکل های مردمی	سید مطلب حسینی نژاد نماینده ایثارگران
محمد علی نیکبخت نماینده پایگاه های بسیج	ابراهیم اقامعلی زاده نماینده جوانان
ولی... کارگرمقدم نماینده پیشگیری از وقوع جرم	مریم مدبر نماینده بهداشت
زهره دهمرده نماینده مدارس	

مجله کوثر

۹

معرفی اعضای شورای اجتماعی محلات گلدیس، کوثر، طالقانی و زکریا

پریسامروی
دبیر شورا های اجتماعی محلات منطقه ۹

مجله طالقانی

مهدی جوادی رئیس شورا و نماینده جوانان	حسین زاهدی نماینده ساکنان
لیدانادر نیا نایب رئیس شورا و نماینده تشکل های مردمی	رضا فاضل دادگر نماینده ساکنان
رضادستجردی نماینده ساکنان	بی بی خدیجه صوابی نماینده بانوان
کاظم ریخته گر زاده نماینده ایثارگران	امیر حسین فهیمة سرنیازی نماینده پایگاه های بسیج
ولی... کارگرمقدم نماینده پیشگیری از وقوع جرم	سمیه حسینی نماینده بهداشت

رضا براتی رئیس شورا	قدیر پور عباس نماینده مساجد
مجید جمالی نایب رئیس شورا و نماینده کسبه	منصور ایلخانی نماینده ساکنان
سپهلا صائب نماینده بانوان	علی نظری گرجی نماینده ساکنان
احمد برشادی پور نماینده ایثارگران	راضیه خورشیدی نماینده تشکل های مردمی
ولی... کارگرمقدم نماینده پیشگیری از وقوع جرم	سمیه حسینی نماینده بهداشت
کاظم غلامی نماینده پایگاه های بسیج	میترا حسینی صالح نماینده مدارس

مجله زکریا